Zesde Jaer. Nr 42. Zaterdag, 22 October 1859.

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschynt eens per week 's zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by de We J.-P. Collée, boekdrukker en uitgever van dit blad, groote markt, ne 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annoncen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement vooraf betaelbaer is bepaeld op 5 fr. per jaer.
» » » 3 fr. per half jaer.
Een blad afzonderlyk. . . . . 20 centimen.
De aenkondigingen, per drukregel. . . . . 15 »
De reklamen » . . . . . 25 »

By het zenden van aenkondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, of wel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven genieten voordeeliger conditiën.

TONGEREN, DEN 22 OCTOBER.

Het goedkoope gouvernement.

Men had ons een goedkoop gouvernement beloofd, en wy hebben een geldgouvernement. De bureelery, het schryversvolk verslindt ons.
(Een lid der kamer).

(*Vervolg en einde.*)

In ons vorig nummer hebben wy gezien hoe dat eene bediening, die direktelyk maer 5,000 frs. kost, er indirektelyk 12,000 betaeld wordt.

De bedienden, vooral by het centrale bestuer, leggen het nog op eene andere wyze aen boord.

Gy zyt *employé*, bediende: ten dien tytel, behoort uw tyd den Staet toe, gelyk de tyd van den werkman, van den dienstbode behoort aen den meester die hem huert en betaelt.

Eh wel! de bediende besteedt dagelyks vyf uren aen dezen of genen dienst, een uer aen eenen anderen, twee uren aen eenen derde, en voor dit driedubbel werk ontvangt hy een driedubbel traktement.

Nu, van twee dingen een: of een bediende alleen kan deze drie plaetsen vervullen, in acht uren werkens, of hy kan het niet; indien hy het kan, waerom betaelt het gouvernement de uren niet, den tyd dien de bediende besteedt, in plaets van zyn werk te betalen?

Handelt de baes van eenen werkwinkel, van een fabriek, een landbouwer, of een vader des huisgezins alzoo?

Eene andere bron van bederf, zyn de kommissien. Men benoemd kommissien voor alles, en deze zwerm van kommissien verrigten slechts eene zaek, te weten de indemniteit opstryken die hun toegestaen wordt.

Maer de grootste financiele wonde der konstitutionnele landen is, zonder tegenspraek, de *paperassery*, of het onnuttig bekladden van papier.

Het is ongelooflyk wat men al schryft! Het is fabuleus, het is wonderbaer, het is, met een woord, onredelyk en ongerymd.

Van daer al die divisien en afdeelingen in de bureelen; van daer de menigvuldigheid der *ongebruikte bedienden* in diezelfde bureelen; van daer die altyd herhaelde vragen naer oneindige en nuttelooze inlichtingen; van daer, gevolgendlyk, deze gruwelyke kosten van administratie.

Ik houd staen 1° dat, indien de ministers, elk in zyn departement, nauwkeuriglyk onderzochten hoe veel uren er strikt noodig zyn voor de expeditie van al de ernstige zaken, er uit zou volgen dat, met tienmael minder bedienden, al het werk der bureelen gemakkelyk zou kunnen gedaen worden.

Ik houd staen 2° dat, geen een minister het zal durven op zich nemen het werk te vermeerderen en de werkers te verminderen.

Ik houd staen 3° dat, de representanten, die het meest deklameren tegen de belastingen, juist diegenen zyn die dapperst de uitgaven, noodelooze en andere, stemmen.

En ik besluit, dat wy, ten naeste jare, niet minder zullen betalen dan wy het vorige jaer betaeld hebben.

Praten moog je; betalen zult je!

Zoo als wy het alreeds hebben doen kennen, heeft de Keizer der Franschen eene redevoering uitgesproken te Bordeaux over de groote kwestie welke Italie en gansch Europa in den angst houdt. Uit deze redevoering blykt, dat Napoleon III den oorlog tegen Oostenryk niet heeft gevoerd alleenlyk voor een *gedacht*, en zonder er het minste voordeel voor zich te willen uit trekken; neen, de Keizer heeft gehandeld volgens het spreekwoord: *Ote-toi de là que je m'y mette;* hy heeft de Oostenrykers uit Italie verjaegd om hunnen invloed aldaer te vervangen door den zynen; hy wil de wet voorschryven aen den Paus, en het Opperhoofd der Kerk geheel en gansch doen afhangen van zynen wil; de Paus, zegt hy, zal de hervormingen invoeren welke ik hem voorschryf, of onze troepen verlaten Romen, en laten de Kerkelyke Staten over aen Mazzini en zyne revolutionnairen.

Deze toestand gelykt veel aen dengenen van 1808, en herinnert schrikkelyke gebeurtenissen. Napoleon I, toegejuicht gelyk Napoleon III, by zyne aenkomst aen het oppergezag, heeft den stryd aengegaen tegen den Paus, tegen het opperhoofd der katholyke wereld, en de uitkomst er van is schrikkelyk geweest. Hy deed gansche kapittels, bisschoppen en priesters in het gevang stellen; maer eindelyk was het niet aen hem dat de victorie bleef.

Hopen wy nogthans dat de zaken ditmael zoo verre niet zullen komen, en dat de stroomen bloeds en de twee duizend millioen, welke de tot dus verre raedselachtige oorlog aen Frankryk heeft gekost, eenen minderen slechten uitval zullen hebben. Indien Napoleon III, overigens, zulk een groote liefhebber is van hetgeen de carbonarie's of vrymetselaers, vryheid noemen, moet hy naer Italie niet gaen: hy kan gemakkelyk zyn werk t'huis vinden; maer op die oor blyft hy dood, en de Italianen mogen zich zeer wel het spreekwoord herinneren: *Als de vos de passie preekt, boer wacht uwe ganzen.*

De noodzakelykheid om de lotbestemming van zuidelyk Italië door een europisch congres te regelen, wordt thans zoowel door de aenhangers als de tegenstrevers der italiaensche onafhankelykheid erkend.

In Engeland en Duitschland, zoowel als in Frankryk verlangt het openbaer gevoelen het oogenblik waerop de mogendheden zich zullen vereenigen, om eindelyk den vrede aen Italië en Europa te geven.

Wy ontvangen heden den *Invalide Russe*, die nog onbekend met hetgeen thans buiten twyfel is, hevig aendringt op de byeenroeping van een kongres, in het belang der Italianen.

Opzigtens de gebeurtenissen in de hertogdommen, zegt het russisch blad:

Wat ons betreft het schynt ons toe, dat al die abdikatien en inlyvingen op papier, even als de tegenwoordige toestand van zuidelyk Italie een gemeenzaem gebrek hebben, namelyk, dat zy niet door Europa zyn erkend.

De toestand van zuidelyk Italië heeft ten minste het aenzien van eene afgedane zaek te zyn, welke by gebreke van betere bewyzen, somtyds regt heeft gehad, terwyl de abdikatien en inlyvingen in kwestie dit voordeel niet hebben.

Wy ontleenen aen het *Handelsblad* van Antwerpen de volgende gezondheidsmaetregelen die wy onze lezers aenbevelen:

In de tegenwoordige omstandigheden denken wy het onze pligt, de aendacht in te roepen, op zeker voedsel dat tegenwoordig door het volk algemeen gebruikt wordt.

De bewyzen zyn daer, dat er vele eetwaren aen de merkt komen of buiten rond geleurd worden, welke slecht en bedorven, en dus ten hoogste nadeelig zyn voor de gezondheid.

De policie moet nu meer dan ooit toezien, dat er geene bedorvene of vervalschte eetwaren aen den man

---

DE RUSSISCHE GEVANGENEN.

De bergen van den Caucasus zyn sedert lang in het keizerryk van Rusland gesloten zonder aen hetzelve toe te behooren. Hunne wilde inwooners. door de tael en door verschillige belangen afgescheiden, maken een groot getal kleine horden uit, die weinige staetkundige betrekkingen onder malkander hebben, maer die allen bezield zyn door dezelfde liefde der onafhankelykheid en der plundering.

Eene der talrykste en der ontzaggelykste is degene der Tchetchengen, die de groote en de kleine Kabarda bewoonen, provincien wier hooge valleijen zich tot aen de kruinen ven den Caucasus uitstrekken. Derzelver mansperssoonen zyn schoon, kloekmoedig, schrander, maer dieven en wreedaerds en in eenen schier gedurigen staet van oorlog met de *linietroepen*.

Het is in 't midden dezer gevaerlyke horden, dat Rusland eenen weg van gemeenschap met zyne bezittingen van Azië gemaekt heeft. Wykschansen, van afstand tot afstand gesteld, verzekeren den weg tot in Georgië, maer niet een reiziger zou de tusschenruimte die ze van elkander scheidt alleen durven doorloopen. Tweemael ter week geleidt een convooi voetvolk, met kanon en een aenzienlyk deel Kozakken, de reizigers en de staetsbrieven van het gouvernement. Eene dezer schansen, aen den uitgang der bergen gelegen, is een redelyk bevolkt vlekje geworden. Deszelfs ligging heeft het den naem van *Wladi-Caucasus* doen geven: het dient tot verblyfplaets aen den bevelhebber der krygsbende die den lastigen dienst doen waervan er komt gesproken te worden.

De majoor Kascambo, van het regiment van Wologda, russische edelman, van eene familie die oorspronkelyk was van Griekenland, moest het bevelhebberschap der standplaets van Lars in de engten van den Caucasus gaen nemen. Verlangende om zich naer zynen post te begeven en dapper tot de vermetelheid, had hy de onvoorzigtigheid deze reis te ondernemen met een gevolg van een vyftigtal kozakken waerover hy beschikte, en de nog meerdere onvoorzigtigheid van te spreken van zyn ontwerp en er zich op te beroemen eer hy het uitvoerde.

De Tchetchengen die by de grenzen zyn, en welke men vreedzame Tchetchengen noemt, zyn aen Rusland onderworpen, en hebben bygevolg eenen vryen toegang te Mosdok; maer het meeste deel behouden betrekkingen met de bergbewooners, en nemen zeer dikwyls deel in hunne rooveryen. Deze laetsten, onderrigt van de reis van Kascambo en zelfs van den dag van zyn vertrek, begaven zich in groot getal op zynen doortogt en spanden hem eene hinderlaeg. Op omtrent twintig wersten van Mosdok, in den omkeer van eenen kleinen met struiken overdekten heuvel, werd hy aengevallen door zeven honderd ruiters. De aftogt was onmogelyk: de kozakken sprongen van hunne paerden af en wederstonden den aenval met veel moed, hopende geholpen te worden door de krygsbenden eener wykschans die niet zeer verre van daer was.

De bewooners van den Caucasus, alhoewel persoonlyk zeer kloekmoedig, zyn onbekwaem om in massa aen te vallen, en zyn bygevolg weinig gevaerlyk voor eene krygsbende die goeden stand houdt; maer zy hebben goede wapens en schieten zeer regt. Hun groot getal in deze gelegenheid maekte den stryd te ongelyk. Na een nog al langdurig geschiet, werden meeer dan de helft der kozakken gedood of buiten stryd gesteld; de overigen hadden zich met de doode paerden eene ronde schutsweer gemaekt achter welke zy hunne laetste kardoezen afschoten. De Tchetchengen, die altyd in hunne krygsverrigtingen russische wegloopers medenemen, waervan zy zich als het noodig is als tolken bedienen, deden hen tot de Kozakken roepen: « Levert ons den majoor, of gy zult tot den laetsten gedood worden. » Kascambo, die het zekere verlies zyner krygsbende zag, besloot zich zelven te leveren om het leven te redden van degenen die overbleven: hy behandigde zynen degen aen zyne kozakken, en naderde alleen tot de Tchetchengen die welhaest ophielden van te schieten, vermits hun oogwit maer was van hem levend te nemen om een rantsoen te bekomen. Nauwelyks had hy zich aen de vyanden geleverd, of hy zag van verre de hulptroepen komen welke men hem zond: het was geen tyd meer; de roovers verwyderden zich met spoed.

Zyn dienstknecht was achtergebleven met den muilezel die het goed van den majoor droeg. In eenen hollen weg verborgen, wachtte hy den uitsiag van den stryd af als de kozakken hem ontmoetten en hem van het ongeluk zyns meesters onderrigtten. De brave dienstknecht besloot terstond in zyn lot deel te nemen en achtervolgde de Tchetchengen, zynen muilezel medeleidende, en zich op het spoor der paerden rigtende. Als hy het in de duisternis begon te verliezen, ontmoette hy eenen vyandelyken achterblyver die hem naer de vergaderplaets der Tchetchengen leidde.

Men kan denken welke blydschap de gevangene gevoelde als hy zynen dienstknecht vrywillig zag deel komen nemen in zyn ongelukkig lot. De Tchetchengen deelden terstond onder malkander den buit dien men hun bragt! zy lieten aen den majoor slechts eene guitaer die zich in zyn goed bevond, en welke men hem uit spotterny wedergaf. Ivan (het was de naem van den knecht) (1) nam ze, en weigerde ze weg te werpen, gelyk het zyn meester hem aenraedde. « Waerom zouden wy moedeloos worden? zegde hy hem;

(2) Hy droeg den naem van Ivan Smirnoff, dien men in het vlaemsch zou kunnen vertalen door Jan-den-Zachtmoedige, hetgeue zeer tegenstrydig was met zynen aerd, gelyk men het in het vervolg zal zien.